

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio Theologica. De modo Ligandi & Absolvendi
Peccatores Consuetudinarios & Recidivos**

Joachim <A Jesu-Maria>

Namurci, 1693

§. 2. Signa animi indispositi ad Absolutionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39165

Aer noster S. Thom. de spiritualibus creaturis.

Instant : dicitur Proverbiorum 4. *Iustorum semita
quasi lux splendens procedit & crescit usque ad perfe-
ctum diem.* Et ad Corinth. 1. cap. 1. *IESVS CHRI-
STVS confirmabit vos usque in finem sine crimen.*

R. Hæc dicit de illis quibus misericors Dominus do-
num perseverantiae sine interruptione vel confirma-
tionis in gratia contulit : inauditum est hæc requiri
pro salutari dispositione ad Sacramentum Pænitentiæ.

Instant , S. Gregorius dicit , Deus veniet in corda
eorum , qui diligunt eum & quod mansionem faciet.

R. Ad hoc argumentum solutionem patere ex di-
ctis ; quantum est ex se Deus mansionem facit & de
facto manet donec dilectio Dei ab amore terrenorum
superatur.

§. 2.

Signa animi indispositi ad Absolutionem.

IN Corollario 5. Thesis nostræ anni 1687. expre-
ssimus peccatores indispositos esse judicandos quan-
do ratio apparet in contrarium his , quæ dicunt , illam
autem sufficienter apparere judicavimus dum occasio-
nes peccandi non vult deserere , bonum alienum resti-
tuere , famam reparare . injuriam remittere , vindictæ
animum deponere , officiis & muneribus suis satisfa-
cere , monita salutaria recipere , atque animo impœ-
nitenti pœnitentiam non vult acceptare.

In his & similibus casibus non est pœnitenti cre-
dendum ; sed debet illi denegari absolutio propter
propositi emendæ parentiam , debet insuper denegari
quando nulla spes emendationis apparet : & quia illa
denegatio est violentum remedium poterit etiam ap-
plicari quando magis temperata nihil proderunt ; sicut
in medicina corporali , ait S. Thom. 4. sentent. dist.
18. & 19. *Sapientis medici est à levioribus medicinis*

incipere & minus periculosis , quando autem levis me-
dicina non sufficit , tunc debet medicus efficaciorem me-
dicinam apponere , non statim efficacissimam : ut quām
minus potest fieri gravetur ille , cui mederi volumus .

Similem doctrinam retulimus ex S. Carolo Borro-
mæo. Institut. Confess. p. 2. cap. 15. &c. Non solum
absolvere eos non possunt qui peccato mortali constan-
ter valedicere non decernunt ; sed nec illos etiam , qui
quamvis afferant peccatum se velle deserere , tamen
unā dicunt videri sibi , non se illius commercium esse
relicturos , NISI VELINT REMEDIA APPONERE , sine
quibus Confessarius judicat ad vomitum reddituros. Est
præterea consultum absolutionem differre donec appa-
reat evidens emendatio : in his qui tametsi dicant &
pollicantur quod se examinant à peccato , tamen pro-
babilem Confessario faciunt metum nè contrarium con-
tingat. Ex hoc genere esse solent plerique adolescentes
qui in otio vitam agunt , quiluxui dediti crapulam
& inhonestos amores sequuntur , qui libidinibus pas-
cuntur , verba obscena proferunt , murmurant , in o-
diis & detractionibus versantur quotidie , & confessio-
nem differunt in ultimos Quadragesima dies. Quia ait
in Concil. Provinc. 5. Ita divinis officiis Confessarij
& frequenti populi concursu defatigati obruuntur , ut
cum talibus tam salutare ministerium peragere neque-
ant. Idem faciendum est cum his qui multis annis in
peccatis suis perdurant , nullâ enim adhibitâ operâ in
emendationem vite , in eadem peccata iterum atque
iterum labuntur ; inde nec eos absolvat qui cum pec-
catis mortalibus simul etiam eorum occasiones vitare
planè non proponunt.

Coroll. 6. Prædictæ Thesis notavimus S. Carol.
non excludere illos à beneficio absolutionis qui non
differunt adultimos Quadragesima dies , vel tunc ad-
eunt Confessarios quibus vacat tam salutare ministe-

vium eum illis peragere , voluntque apponere remedia
sine quibus Confessarius judicat ad vomitum rediutoros . item nec eos qui aliquam operam in emendationem vita adhibuerunt , licet iterum atque iterum rebabantur .

§. 3.

Explicatio dictorum.

NUllum conatum aut operam in emendationem
vitæ adhibere censemus , dum a Confessario moniti , ab eo præscripta contra relapsum remedia negligunt , vel insurgente tentatione suâ industriâ ad illam superandam nil conferunt : quoties verò monitionem hanc neglexisse debent , ut absolutionis beneficio preventur ? Prudentiæ Confessoriorum determinacionem semper reliquimus : quia ex multis circumstantiis dependet quæ eadem in omnibus recidivis non reperiuntur : & ideo autores non eodem modo loquuntur : nam aliqui sustinent absolutionem esse differendam post duas aut tres monitiones ; si nihil conati sunt . alii post tres aut quatuor : & alii post plures . Immò circà hunc casum , an sit absolvendus ille qui ter monitus ut vitam emendet , nullum omnino conatum & operam adhibuit ? Tres sententias suis gravibus authoribus & rationibus fulcitas refert N. P. Andræas à Matre Dei tract. 18. de voto & juram: cap. 2. in fine , quarum prima dicit posse absolutionem differri , & quandoque expedire : 2. Dicit non posse differri , si recidivus dissentiat : 3. Autem affirmat non tantum posse , sed etiam debere , nisi majora doloris signa præbeat , atque nullo compellente , sed ex indignatione contra relapsum accedat : vel nisi scandali , desperationis , confessionis odii aut hujusmodi periculum adsit : *Cavendum est enim secundum Caschæ*